

Deze Deep Dig contrasteert oud en nieuw: met het steeds 'kleiner worden van de wereld' en de alomtegenwoordige massamedia is het leuk om eens te kijken wat traditie vandaag de dag inhoudt. Volstaat het alle feiten van de laatste veertig jaar te rangschikken in lijstjes? Of allerlei data verzamelen? Misschien moeten we nog jaren geduld oefenen om uit te maken wat de traditie van vandaag precies betekent. Het feit dat cultuur zich vandaag veel sneller ontwikkelt dan tien jaar geleden verwacht de boel misschien alleen maar.

TITEL
The Deep Dig
INHOUD
**TRADITIE
OUD
NIEUW**
AUTEUR
Horst Timmers /
dj. mps PILOT
BEELD
covers

THE DEEP DIG

GONZO CIRCUS - The Deep Dig * april 05

Dj. Dolores

Aparelhouse

(CRASHED BEATS / CHASE TO COAST)

Dj. Dolores wordt door de internationale *worldgroove* scene op handen gedragen vanwege zijn originele en anarchistische inslag. Hij maakt een eclectische mix van dub, groove, dance in lekker rommelige wilde stukken. Dit alles op losse traditionele leesten geschoeid en ondersteund door straat- en feestgeluiden. Dj. Dolores put uit de muziek van de armste inwoners van zijn land (de Brazilianen) en wil de gevestigde cultuur in de media weer bewust laten worden van hun achtergrond en traditie. Hij staat in Wire (en in Gonzo), maakt theatermuziek en tracks voor films. Een soort moderne Chao met laptop? Dolores' vorige album met The Orchestra Santa Massa was echt te gek - ik heb er vaak bij staan afwassen - maar er was geen hond die mee wou dansen. In ieder geval is een aantal nummers van dit album echt wel geschikt voor de dansvloer. De rommeligheid van andere tracks is dan weer minder geschikt voor een club of concertzaal, maar thuis vormt dat geen enkel probleem. Heerlijk die lekker stuurse georganiseerde chaos. Eclectic Carnaval voor de 21e eeuw.

Sibiri Samaké

Djitoumou Kono

(BURKINAFASO)

Niet ver buiten Bamako, Mali vindt je deze man in een piepklein dorpje genaamd *Djitoumou*. Samaké leefde op straat, werd bokskampioen en is nu vooral bekend als natuurgenezer en *donso*. Een donso is een verhalenverteller die zichzelf op een *n'goni* begeleidt, een kalebas-basgitaar. Deze muziek is pulserend, wordt ondersteund door nazang, shakers en ijzeren ratels. Bezwerend mooi. Op zijn tochten in de natuur op zoek naar planten vindt Samaké zijn inspiratie. En de muziek? Voeten stompen op de leemgrond, de stof hangt in de lucht, mensen komen inhaken en gaan mee uit hun dak. Op de hoes staat hij niet in zijn dagelijkse Amerikaanse t-shirt maar in zijn Donso-pak, behangen met een duizendtal amuletten lijkt het wel. Om het kwade dat hem afleidt af te weren, om mensen te genezen, met of zonder muziek. 's Nachts draaien deze muziek, en lekker terug naar af.

Dick el Demasiado

**No nos dejamos afeitar
Pero peinamos**

(TOMENATI, SICCOMO)

Dick el Demasiado alias Dick Verdukt komt uit Eindhoven, de muziek op zijn waanzinnige *Cumbias Lunaticas* heeft echter niets met Nederland te maken. El Demasiado (letterlijk: 'te veel') is dan ook vooral bekend in Argentinië, waar hij minstens drie keer per jaar vertoef om op te treden in de straten of op tv. Verdukt is lid van het Instituut voor Betaalbare Waanzin en creëerde met hen een niet bestaand festival "Festicumex" om onder deze schuilvlag experimentele *cumbia's* te maken. Naarmate het plan meer en meer vorm kreeg ontstond het idee om eens te kijken of het ook echt realiseerbaar zou zijn. Dick trok zijn stoute schoenen aan en vertrok naar Argentinië. Daar was men zo gearmeerd door deze moderne kijk op het *cumbia* fenomeen dat progressieve bands er mee aan de slag gingen en er in *no time* een festival op poten werd gezet: Festicumex. *Cumbia* is van oorsprong indianenmuziek die vandaag vooral in moderne synthesizer/Vader Abraham bewerkingen voor en door het volk gespeeld wordt. Razend populaire muziek dus waarvan Dick el Demasiado op *Cumbias Lunaticas* iets totaal nieuws van maakt. Hou je vast want deze muziek heeft een onverstoortbare volmondige Spaanstalige Residents-snit waar je even doorheen moet bijten en waar het leven weer even lekker relativerend wordt. Señor Coconut heeft hem al opgepikt om te remixen. Nu wij nog.

Ikwean

Tuareg Memories

(LONG DISTANCE / HARMONIA MUNDI)

Ikwean is een verzameling opnames van de *Tamashek* (nomaden) uit de Tassili 'n Aijer, een reeks bergen in de centrale Sahara, Zuid-Algerije. Hun muziek is van een droge pure repetitieve soort die je alleen maar in een woestijnomgeving zult aantreffen. Het bestaat uit veelal voor en nazang, begeleid door een kleine luit, *teharant*, en simpele, droge, met dikke geitenhuiden gespannen trommels: *tinde*. Op deze cd staan ook korte gereciteerde stukjes die je helemaal en alleen op de wereld-in-de-natuur-gevoel geven. Het verstoken zijn van de vele prikkels

